

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
23 Уо. 43/16
14.07.2016. године
Београд

Управни суд, у већу састављеном од судија: Стева Ђурановића, председника већа, Гордане Гајић Салзбергер и Гордане Богдановић, чланова већа, са судским саветником Миром Стевић Капус, као записничарем, одлучујући о захтеву Друштва за трговину и услуге А.А.из ..., Улица ...бр. ..., које заступа Бранислав И. Станић, адвокат из Београда, Улица капетан Мишина бр. 25, за одлагање извршења решења Министарства финансија Републике Србије-Пореске управе-Филијале Врачар, бр. 433/31268900-ПП-2 од 27.06.2016. године, у правној ствари пореској, у нејавној седници већа, одржаној дана 14.07.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ захтев Друштва за трговину и услуге А.А. из ... за одлагање извршења решења Министарства финансија Републике Србије - Пореске управе - Филијале Врачар, бр. 433/31268900-ПП-2 од 27.06.2016. године,

Образложење

Друштво за трговину и услуге А.А. из ...поднело је дана 08.07.2016. године, преко пуномоћника, Управном суду захтев за одлагање извршења решења Министарства финансија Републике Србије-Пореске управе-Филијале Врачар, бр. 433/31268900-ПП-2 од 27.06.2016. године, , којим је, у ставу првом диспозитива, поновљен поступак по службеној дужности окончан решењем Пореске управе-Филијале Врачар бр. 433/31268900 од 29.11.2013. године, ; у ставу другом диспозитива поништено је наведено решење, којим је подносиоцу одобрена рефакција плаћене акцизе на деривате нафте набављене у периоду од 01.07.2013. године до 30.09.2013. године, и то за 33.609,29 литара деривата нафте, из члана 9. став 1. тачка 6. Закона о акцизама (Еуро дизел и дизел Д-2), у износу од 1.411.590,18 динара; ставом трећим диспозитива одбијен је захтев подносиоца за рефакцију плаћене акцизе на деривате нафте набављене у периоду од 01.07.2013. године до 30.09.2013. године, и то за 33.829,84 литара деривата нафте, из члана 9. став 1. тачка 6. Закона о акцизама (Еуро дизел и дизел Д-2), у износу од 1.411.590,34 динара; ставом четвртим диспозитива наложено је подносиоцу да изврши уплату износа од 1.411.590,18 динара за који је извршена рефакција акцизе; према ставу петом диспозитива решење постаје извршно у року од 15 дана од дана пријема; према ставу шестом диспозитива ако не плати наложени износ дужан је да обрачуна и плати камату по стопи једнакој годишњој референтној стопи Народне банке Србије, увећаној за десет процентних поена, применом простог интересног рачуна од сто; према ставу седмом диспозитива ако не уплати наведени износ у остављеном року, приступиће се принудној наплати; док према ставу осмом диспозитива жалба не одлаже извршење решења. Пуномоћник подносиоца је уредио захтев за одлагање извршења решења дана 14.07.2016. године, тако што је доставио уредно пуномоћје за заступање.

У поднетом захтеву подносилац наводи да, како друштво нема довољно новчаних средстава, у даљем току принудне наплате постоји опасност од настанка ненадокнадиве штете услед блокаде рачуна и заплене некретнина и основних средстава, те на крају стечаја привредног субјекта, који запошљава преко 32 радника, чија је егзистенција доведена у питање на овај начин, будући да је немогуће да на рачуну друштва буде толика количина готовог новца. Указује и на више повреда процесног и материјалног права, учињених у поступку који је претходио доношењу предметног решења. Предлаже да суд, на основу члана 23. Закона о управним споровима, одложи извршење решења, будући да би за тужиоца настала ненадокнадива штета, а одлагање није противно јавном интересу нити би се одлагањем нанела већа или ненадокнадива штета противној странци, већ би напротив јавни интерес био заштићен.

Разматрајући захтев за одлагање извршења решења Управни суд је нашао да захтев није основан.

Одредбом члана 23. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, бр. 111/09), прописано је, да по захтеву тужиоца, суд може одложити извршење коначног управног акта којим је мериторно одлучено у управној ствари, до доношења судске одлуке, ако би извршење нанало тужиоцу штету која би се тешко могла надокнадити, а одлагање није противно јавном интересу, нити би се одлагањем нанела већа или ненадокнадива штета противној странци, односно заинтересованом лицу. Одредбом става 3. тачка 1. и 2. истог члана, прописано је да изузетно, странка из управног поступка може тражити од суда одлагање извршења управног акта и пре подношења тужбе: 1) у случају хитности и 2) када је изјављена жалба која по закону нема одложно дејство, а поступак по жалби није окончан.

Имајући у виду цитиране одредбе члана 23. наведеног закона, као и садржину поднетог захтева за одлагање извршења решења и достављене доказе, Управни суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени услови за одлагање извршења решења од 27.06.2016. године, будући да подносилац, уз поднети захтев за одлагање, није доставио доказе на основу којих би се могло закључити да би извршењем наведеног коначног управног акта тужиоцу била нанета штета која би се тешко могла надокнадити.

Са изнетих разлога, имајући у виду да подносилац захтева није суду доставио доказе који би указивали на то да би извршење нанело штету која би се тешко могла надокнадити, при чему је одлагање противно јавном интересу, Управни суд је, применом одредбе члана 23. став 4. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 14.07.2016. године, 23 Уо 43/16

Записничар
Мира Стевић Капус, с.р.

Председник већа-судија
Стево Ђурановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ИО/РР